838/10

Den 17. februar 2010 blev i sag nr. 76.420:

xxxxxx xxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Nykredit Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der i henhold til lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom har tegnet ejerskifteforsikring i Nykredit Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt skade på den forsikrede ejendom. Skaden består i, at gulvet er sunket flere cm på første sal, fordi en tidligere ejer har fjernet bærende væg i stueetagen uden at foretage ordentlig afstivning.

Selskabet henviser til, at klagerens eventuelle krav er forældet i medfør af såvel den tidligere som den nugældende bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 29.

Ejendommen, der er et enfamilieshus opført i 1932, blev købt af klageren med overtagelsesdag den 1/6 2006. Ejerskifteforsikringen blev tegnet på baggrund af tilstandsrapport dateret 17/1 2006.

Det omtvistede forhold, som ikke er omtalt i tilstandsrapporten, blev af klageren anmeldt til selskabet ved e-mail af 28/6 2006.

Den 20/7 2006 blev ejendommen besigtiget af selskabets bygningskonsulent, som på baggrund heraf udfærdigede intern rapport af 24/7 2006. Af denne rapport fremgår bl.a.:

"**3. Beskriv skaden/skaderne - og årsagen til skaden/skaderne**

> Huset har oprindeligt været opført med to små stuer, på et tidspunkt er de to stuer blevet slået sammen til en stor stue, ved at fjerne skillevægen i stueetagen. Der er ikke lavet den nødvendige aflastning af det bærende bjælkelag. Det betyder at bjælkelager er sunket 4-6 cm det kan måles i forhold til fodlisten i tagetagen. Årsagen til at det først bliver opdaget nu, er at der har været tæppet på som delvis har skjult problemet."

Ved skrivelse af 15/8 2006 til klageren afviste selskabet at yde forsikringsdækning under henvisning til, at der ikke i forsikringsbetingelsernes forstand var tegn på skade eller nærliggende risiko for skade.

Ved e-mail af 28/6 2007 til selskabet bad klageren om en skriftlig bekræftelse på, at selskabet fastholdt sin afgørelse af 15/8 2006, som han dog ifølge det oplyste først havde modtaget den 20/10 2006.

Efter fornyet gennemgang af sagen fastholdt selskabet afgørelsen, hvilket blev meddelt klageren ved skrivelse af 9/7 2007. I skrivelsen oplyste selskabet, at det var indstillet på at se på sagen igen, hvis klageren i form af statiske beregninger kunne dokumentere, at fjernelsen af skillevæggen havde konstruktiv betydning for etageadskillelsen. Endvidere henvistes der til selskabets klageansvarlige enhed.

Efterfølgende blev sagen indbragt for nævnet.Af klageskema, som nævnet har modtaget den 30/6 2009, fremgår:

> "**1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. …**
> Ved overtagelse af huset fjerner vi gulvtæppe på 1. sal og det viser sig at gulvet er sunket 4-6 cm. Da Nykredit sender en konsulent siger han at skaden selvfølgelig dækkes, men svaret 1 mdr. senere fra Nykredit er omvendt.
>
> **2. Hvad vil De konkret opnås hos selskabet? …**
> Dækning til reparation af skaden."

Heroverfor har selskabet i skrivelse af 23/7 2009 til nævnet bl.a. anført:

> "**Vores vurdering**
> Det er vores vurdering, at krav for udbedring af etageadskillelsen pga. fjernelse af bærende skillevæg er forældet både efter den tidligere forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29 og den nugældende regel i forsikringsaftalelovens § 29. Begge regelsæt finder anvendelse i en overgangsperiode frem til 1. januar 2011.
>
> *Tidligere FAL § 29*
> Krav forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, hvor forsikringstager fik kundskab om kravet, og om, at kravet er forfaldet.

Krav forfalder 14 dage efter, at selskabet har været i stand til at indhente de nødvendige oplysninger for at kunne bedømme forsikringsbegivenheden (FAL § 24).

Vores forsikringstager har kendt til skaden i 2006 og blev ved vores afvisningsbrev af 15. august 2006 (tilsyneladende først læst den 20. oktober 2006) bekendt med, at vi på grundlag af besigtigelsen havde afvist skaden.

Vores forsikringstagers henvendelse i 2007 afbrød ikke forældelsesfristen, idet vi ikke anerkendte kravet. Påmindelse er ikke nok til afbrydelse af fristen. Det kræver, at selskabet anerkender kravet, eller at der indledes retslige skridt mod selskabet (FAL § 29's henvisning til 1908-lovens §§1-3). Forældelsesfristen blev heller ikke suspenderet, fordi vi indgik ikke i forhandlinger eller undersøgelser med forsikringstager.

Krav for dækning af etageadskillelsen er efter denne bestemmelse forældet med udgangen af 2008.

Klagen til Ankenævnet i 2009 er indgivet, efter at krav er forældet, og dermed er klagen indgivet for sent.

Nugældende FAL §29
Forældelsesfristen er 3 år og regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor forsikringstageren kan kræve dækning, hvilket er det tidspunkt, hvor forholdet konstateres (FAL § 29, stk. 1 og forældelseslovens § 2 og § 3).

Afviser selskabet at dække, indtræder forældelse tidligst 1 år efter selskabets afvisning, jf. FAL § 29, stk. 5.

Forsikringstager overtog huset 1. juni 2006 og har senest konstateret nedbøjning af etageadskillelsen den 28. juni 2006, hvor anmeldelse blev indgivet. Forholdet blev afvist ved brev af 15. august 2006, hvor der stadig resterede 2 år og ca. 10 måneder af den 3-årige forældelsesfrist. Forsikringstager havde dermed mere end et år til at forfølge sit krav. Forældelse indtræder senest 3 år efter den 28. juni 2006, og krav er senest forældet med udgangen af 29. juni 2009, idet den 28. juni 2009 var en søndag (forældelsesloven § 27).

Vores forsikringstagers henvendelse i 2007 afbrød ikke forældelsesfristen, idet vi ikke anerkendte kravet. Påmindelse er ikke nok til afbrydelse af fristen. Det kræver, at selskabet anerkender kravet, eller at der indledes retslige skridt mod selskabet (forældelseslovens §§ 15 og 16). Der skete heller ikke foreløbig afbrydelse af forældelsesfristen, idet vi ikke indgik i forhandlinger eller undersøgelser med forsikringstager (forældelsesloven § 21, stk. 5.)

Forældelsesfristen kan afbrydes foreløbigt, hvis forsikringstager inden forældelsesfristen udløb indbringer tvisten for Ankenævnet for Forsikring (forældelsesloven § 21, stk. 3). Det fremgår af lovforarbejderne til forældelsesloven, at forældelse afbrydes, når nævnet modtager klagen.

Klagen er imidlertid modtaget i Ankenævnet den 30. juni 2009, og dermed efter kravets forældelse.

Klagen til Ankenævnet i 2009 er indgivet, efter at krav er forældet, og dermed er klagen indgivet for sent.

Det er vores vurdering, at krav for udbedring af etageadskillelsen pga. fjernelse af bærende skillevæg er forældet efter begge regelsæt, og af samme grund har vi ikke genoptaget sagsbehandlingen eller taget stilling til berettigelsen af vores afvisning af dækning.

Måtte Ankenævnet finde, at krav ikke er forældet, ønsker vi at genbesigtige forholdet som led i revurdering af vores afgørelse i 2006."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at kunne lægge til grund, at klagerens eventuelle krav - i overensstemmelse med det af selskabet anførte - er forældet i medfør at såvel den tidligere som den nugældende bestemmelse i forsikringsaftalelovens § 29. Allerede derfor kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jacques Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson